

Prof. MUDr. Jaroslav Blahoš, DrSc. pětasedmdesátiletý

Tradice nás učí zastavovat se u velkých životních milníků, a tak můžeme s celou širokou internistickou obcí konstatovat, že se 30. června 2005 dožívá v plné duševní i fyzické svěžesti 75 let prof. MUDr. Jaroslav Blahoš, DrSc., prezident České lékařské společnosti J. E. Purkyně, em. prezident World Medical Association, člen korespondent Académie Nationale de Medicine (Paříž), Fellow of the Royal Society of Medicine (UK).

Narodil se v Horažďovicích, které jej vyznamenaly svým čestným občanstvím, a dlužno dodat, že této pocty si prof. Blahoš váží neméně než vyznamenání zahraničních. Lékařskou fakultu vystudoval v Plzni, kde v roce 1955 s vyznamenáním promoval. Po krátkém působení ve Františkových Lázních a povinné vojenské službě vyhrál konkurz na místo asistenta ve Výzkumném ústavu endokrinologickém vedeném doc. Šilinkem. O endokrinologii se zajímal už během studií, kdy publikoval s profesorem Bobkem práce týkající se kloubů a kostí. Bylo tedy přirozené, že se přihlásil na konkurz právě do Endokrinologického ústavu a tento konkurs vyhrál. Tímto krokem se začíná naplňovat jeho celoživotní láska, kterou se stává endokrinologie.

Během desetiletého pobytu ve Výzkumném ústavu se věnuje na vysoké odborné úrovni především endokrinologii kalcia a kostí a metabolismu kyseliny močové. Z té doby také pochází první monografie o kalcitoninu vydaná u nás a řada dalších publikací.

V roce 1969 odchází na interní kliniku Fakulty dětského lékařství UK Pod Petřínem, kde prochází všemi funkcemi od asistenta, docenta, profesora a posléze se stává přednostou této kliniky. Po zrušení fakultní nemocnice Pod Petřínem v roce 1991 přebírá vedení interní kliniky Vojenské lékařské akademie Jana Evangelisty Purkyně v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Zde zakládá první osteocentrum v naší republice.

Pro své mimořádné jazykové schopnosti byl předurčen k dlouhodobým pobytům v zahraničí. Připomeňme si alespoň téměř 2letý pobyt v etiopském Harare, ale především 2letý pobyt na endokrinologické klinice prof. Klotze v Paříži. Během tohoto „francouzského pobytu“ si získal vysoký kredit celé řady renomovaných endokrinologů, a tak nebylo divu, že byl navržen do Francouzské lékařské akademie vynikajícím profesorem Paulem Guinetem z Lyonu a profesorem Jascquem Mirouzem z Montpellier (o vřelém vztahu prof. Mirouze k naší medicíně, speciálně diabetologii, jsem měl možnost se přesvědčit sám). Zvolení do této prestižní lékařské akademie je o to významnější, že byla tato pocta udělena českému vědci teprve podruhé. Prvním byl v roce 1835 Jan Evangelista Purkyně, stejně jako skutečnost, že Akademie má jen padesát zahraničních korespondujících

členů a z toho je 28 z oblasti interní medicíny.

Dalším neméně významným oceněním mimořádných kvalit prof. Blahoše bylo zvolení prezidentem World Medical Association – Světové lékařské asociace, která je nevládní a společně s vládní Světovou zdravotnickou organizací – WHO je nejvýznamnější lékařskou světovou organizací.

Nejen jazykové schopnosti prof. Blahoše (hovoří plynne anglicky, francouzsky, německy, španělsky), ale především všestranný filozofický a kulturní rozhled jej předurčují, že se stává zástupcem naší medicíny v řadě mezinárodních lékařských společností, zejména European Forum of National Associations při WHO, Council for International of medical Sciences při WHO a dalších. Jeho učitel Ota Gregor to vystihl přesně, když nazval profesora Blahoše „medicinským diplomatem par excellence“.

Výčet čestných členství řady našich odborných společností i dalších zahraničních by byl úctyhodný, za všechny alespoň čestné medaile americké a japonské lékařské společnosti.

Nevím, zda skutečnost, že druhým členem Francouzské lékařské akademie byl Jan Evangelista Purkyně, způsobila, že profesor Blahoš věnuje další část své mimořádné činnosti právě lékařské společnosti nesoucí Purkyňovo jméno, jejímž prezidentem je už od roku 1990. A přes všechna úskalí, která současné zdravotnictví provázejí, je profesor Blahoš zosobněním a příkladem toho, jak dosáhnout správné relace v tak často diskutovaném vztahu specializace a integrace ve vnitřním lékařství.

Vyjmenovat všechny pocty, kterých se profesor Blahošovi dostalo,

by bylo obtížné. Byly za významný příspěvek nejen k endokrinologii, ale celému internímu oboru. Stejně tak výčet odborných publikací a monografií by zabral mnoho stran (přes 300 publikací a 9 monografií). Dílo prof. Blahoše je obsažné a jeho kořeny jsou hluboké. Jsou uloženy v pokroku naší medicíny. V souvislosti s tímto zamyšlením si dovoluji citovat slova Sira Michaela Fostera, která tak dobře charakterizují kořeny našeho chování a z něj vyplývající následky pro ty, kteří nás jednou vystřídají: „Pouze část toho, co jsme, je důsledkem naší vlastní činnosti. To, co víme, i to, o čem přemýšlíme, není pramen vytrysklý dotekem proutku ze skály nevědomosti. Je to proud, který plyne skrze nás.“ O tom, jaký

přínos prof. Blahoš naší medicíně přináší, svědčí celé jeho dílo.

Souběžně s medicínskými a filozofickými úvahami naplňuje život profesora Blahoše konkretizace duševna – umění. Vyznává se ze své lásky k hudbě i Wolfgangu Amadeu Mozartovi. Není bez zajímavosti jeho krásný vztah k literatuře i to, že je řadu let předsedou vědecké sekce Nadace český literární fond. Ale také některé myšlenky Alberta Schweitzera, které přijal za své.

Na závěr si dovoluji citovat G. B. Shawa: „Život je pro mne něco jako hořící svíce. Jako planoucí pochodeň, která se mi na okamžik dostala do rukou a já ji chci donutit planout co nejjasněji.“

Milý Jaroslave, dovoluji Ti jménem České internistické společnosti i jménem svým poděkovat za vše, čím nás všechny obohacuješ, popřál do dalších let stejný neutuchající entuziasmus, který Tě provází celý život, a popřál, aby Tvoje pochodeň plála ještě dlouho jasně a čistě jako dosud.

prof. MUDr. Jaroslav Rybka, DrSc.

Interní klinika IPVZ

Baťovy krajské nemocnice

Havlíčkovo nábřeží 600, 762 75 Zlín

e-mail: rybka@bnzlin.cz

Doručeno do redakce: 2. 6. 2005

www.vnitrnilekarstvi.cz